

ΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Δὲν ἤξεύρω κατὰ ποίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑξ τῆς Δημιουργίας ἐπλάσθησαν οἱ Θεολόγοι· δὲν ἤξεύρω ἂν εἴνε σύγχρονοι τοῦ καρκίνου ἢ μεταγενέστεροι τοῦ κολοιοῦ. Ἡξεύρω ὅμως, καὶ πιστεύω ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἐπλάσεν ἐν ὥρᾳ προφανοῦς ἀδιαθεσίας καὶ ὅτι τὸ πλάσμα αὐτὸ τὸ ἀτυχὲς ἀπέβη τοσοῦτῳ μᾶλλον πρὸς ζημίαν του, ὅσῳ ἀποστολὴν εἶχε ν' ἀσχολῇται διαρκῶς περὶ τοῦ Δημιουργοῦ του.

Οἱ Θεολόγοι παντὸς τόπου καὶ πάσης ἐποχῆς ὑπῆρξαν οἱ ἀσπονδοὶ πολέμιοι τῆς Λογικῆς, οἱ ἀκάματοι διώκται τῆς χριστιανικῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας, ἀπέναντι δὲ τοῦ Ὑψίστου καὶ τῆς αἰωνίας μακαριότητος περισσότερα δικαιώματα ἔχει ὁ Ἰουλικνὸς ὁ Παραβάτης ἢ ὁ σοφολογιώτατος κ. Δαμασκῆς, καὶ εἴνε πιθανότης ν' ἀγιασθῇ μᾶλλον ὁ δυσσεβὴς Στράους, παρὰ ὁ ἱερολογιώτατος κ. Κυριακός, ὅστις εἴνε ἐνταυτῷ καὶ Διομήδης.

Ὡς πρὸς τὸ πολὺκροτον μητροπολιτικὸν ζήτημα ἡ ἀντιδράσις μέχρι τοῦδε ἔφερε χαρακτῆρα ἐμπαθείας καὶ δυσμενείας προσερχομένης ἐκ λόγων ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν. Δύο ἄγιοι κατ' ἀρχάς, ὁ Σύρου καὶ Τριφυλλίας, καὶ εἰς ἄγιος μετέπειτα, ὁ τῶν Κυθέρων, προκαλοῦσι τὸ σκανδαλόν, ἀγκυρακτοῦντες μετὰ χριστιανικῆς ταπεινοφροσύνης, διότι ἕτερος ἱεράρχης, μᾶλλον ἐνάρετος αὐτῶν, μᾶλλον ἠθικός, μᾶλλον δραστήριος, δι' ἔργων ἀποδείξας τὴν ἐαυτοῦ ἀξίαν, προτιμᾶται καὶ προσκαλεῖται εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν τῶν Ἀθηνῶν θρόνον, φρυάττουσι δὲ, διότι δὲν ἀφίνουσιν αὐτοὺς νὰ διαδεχθῶσι τὸν Προκόπιον, διὰ ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἂν αὐτὸς ὁ μακαρίτης ἐγίνωσκε ν' ἀποθηκεύσῃ 600 χιλιάδας δραχμῶν, αὐτοὶ εἴνε ἱκανοὶ νὰ θησαυρίσωσιν ἑκατομμύρια. Ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις πάλιν κατὰ τὸ σῶφρον σύστημά της καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν Βασιλείον ἢ τὸν Χρυσόστομον ἂν ὑπεστήριζεν ἢ κυβέρνησις, αὐτῇ ἐνόει νὰ τὸν λιθοβολήσῃ.

Ἄλλ' οἱ Θεολόγοι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ, τὸ πολὺπλαγκτον, βραδύτατα φυόμενοι ὡς ἄμανται, ἔρχονται καὶ τὸ περιβάλλον μὲ χαρακτῆρα ἀκτασχέτου μωρίας. Οἱ Θεολόγοι σιωπῆσαντες ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον παρούσιάζονται ἐξαίφνης καὶ διενεργοῦν συλλαλητήρια. Οἱ Θεολόγοι, ἀντὶ νὰ ἐκφράσωσι γνώμην, ἐκφράζουσιν καὶ διομολογοῦν δόγμα. Οἱ Θεολόγοι, ἄγνωσθ' ἐπὶ ποίᾳ ὠφελείᾳ τῶν δογμάτων, τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας, ἔρχονται νὰ πείσωσι τὸν κόσμον, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ἐπιφοιτᾷ πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν νοῦν τῶν ἐκλεκτῶν του, διὰ νὰ φωτίσῃ αὐτούς, ἀλλ' ὅτι μένει ἐπὶ τὰς σοφὰς κεφαλὰς των ἐπὶ διαστήμα οἷον θὰ ἤρκει ὅπως ἐκκολαφθῶσιν ὡς στρουθοκαμήλου. Καὶ οἱ Θεολόγοι, μετὰ μηνιαίαν ἐπώαριν, παρούσιάζονται διὰ νὰ καταστήσωσι τὸ ζήτημα αὐτὸ περὶ τῆς τύχης τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίας, ζήτημα ὀχλαγωγικὸν καὶ λαμβάνουσι στάσιν ἀρειμάνιον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τυδείδου κ. Διομήδους, ὅστις καλεῖται ἐνταυτῷ καὶ Κυριακός.

Καὶ τὴν μὲν ποιότητα τοῦ προτεινομένου παρ' αὐτῶν ἐκλεκτοῦ ἐγὼ δὲν ἐξετάζω, καίτοι ὑπάρχουσιν ἄρκετοὶ γινώσται τῆς καταστάσεως τῆς Ριζαρείου Σχολῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διευθύνσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κληρικοῦ, οἵτινες δὲν συμμερίζονται τὸν θαυμασμὸν τῶν Θεολόγων τοῦ Βαρβακείου. Ἄλλ' ἔρχομαι εἰς τὸ ὥραϊον σύστημα, τὸ ὅποῖον θέλει νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν τόπον μας ἡ σοφία τῶν Θεολόγων, «κατ' ἀπομίμησιν τῶν πρώτων ἀποστολικῶν χρό-

νων», νὰ ἐκλέγωνται δηλαδὴ, ἢ μᾶλλον νὰ ἐπιβάλλωνται οἱ πνευματικοὶ ποιμενάρχαι διὰ συλλαλητηρίων καὶ δημοψηφισμάτων. Ἐρωτῶ λοιπὸν τοὺς σοφολογιώτατους Θεολόγους: Οἱ συνελθόντες κατὰ τὴν πρόσκλησίν σας εἰς τὸ Βαρβακεῖον ἦσαν τετρακόσιοι ἢ πεντακόσιοι τὸ πολὺ πολῖται; Ἄλλ' αἱ Ἀθηναὶ ἔχουσι, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, ἑκατὸν ὀκτὼ χιλιάδας κατοίκων, ἢ δὲ ἐπαρχία Ἀττικῆς ἔχει πολλὰς ἀκόμη χιλιάδας. Ἄν λοιπὸν εὐρεθῶσιν ὀκτακόσιοι ἄλλοι δημόται νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου καὶ διὰ συλλαλητηρίου ν' ἀνακηρύξωσιν ἕτερον ὑποψήφιον, ἂν χίλιοι ἄλλοι συνέλθωσιν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεως καὶ ὑποδείξωσιν ἄλλον, ἂν ἄλλοι τέλος εἰς Μενίδιον, εἰς Μαραθῶνα, εἰς Μέγαρο, εἰς Λαύριον συνέλθωσι καὶ ἐκλέξωσι τέσσαρας, πέντε, δέκα ἄλλους ὑποψηφίους, τί θὰ συμβῇ τότε; Εἰς ποίαν περίπλοκον θέσιν θὰ εὐρεθῇ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἡ Κυβέρνησις; Ἐπειτα ἔρχεται μία ἄλλη ἐπορία: Ἄν διὰ συλλαλητηρίων ἐπιβάλλωνται οἱ Μητροπολίται, ἄρα καὶ διὰ συλλαλητηρίων δύνανται νὰ παυθῶσιν. Ἐπομένως ἂν ὁ κ. Κυριακός, ὅστις εἴνε καὶ Διομήδης, ἢ ἄλλος τις ὁμοτέχνος, ἐν τῇ θεολογικῇ αὐτοῦ ἀνεξικκαλίᾳ, μὴ βλέπων μερικὰς ἴσως ἐλπίδας τοῦ ἀτομικῆς καὶ προσδοκίας τοῦ πραγματοποιουμένου καὶ μνησικακῶν κατηγορήσῃ ἔπειτα τὸν σεβασμιώτατον κ. Σωκράτην — τὸ ὄνομα ὑπόκειται μοιραίως εἰς διαβολὰς ἐν Ἀθήναις — ὅτι εἰσάγει κινὴν διαιμόνιαν εἰς τὴν πόλιν, δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τι ἄλλο, παρὰ νὰ προσκαλέσῃ διὰ δηλώσεως τοῦ μερικοῦς πολίτας εἰς συλλαλητήριον παρὰ τοὺς στύλους διὰ νὰ ἀποφασισθῇ ἡ καθάρισις του καὶ τὴν ἐπαύριον ἢ Κυβέρνησις εἴνε ὑποχρεωμένη νὰ καθαιρέσῃ τὸν Μητροπολίτην εἰς μίαν δημοσίαν πλατεῖαν ἐντὸς τετραγώνου ἀποτελουμένου ἐξ ἱερῶν καὶ ἱεροδικόνων καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ πανδήμως τὰ ἐμβλήματα τῆς πνευματικῆς του ἐξουσίας.

Καὶ αὐτὸ μὲν εἴνε τὸ κωμικὸν μέρος τῆς περιστάσεως. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἑτέρα ἐποψὶς σοβαρώτερη, ὑφ' ἣν δύνανται νὰ ἐξετασθῇ. Οἱ πονηροὶ θεολόγοι κρύπτουν πολὺ ἀδεξιῶς τὸν σκοπὸν των καὶ τὸ ἐλατήριον, ἐξ οὗ ὀρμῶνται. Κατὰ τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου Κεφαλληνίας οὐδὲν ἀτομικῶς λέγουσιν, διότι καὶ οὐδὲν ἔχουσι νὰ εἰπώσιν. Ἄλλ' ἐξ ὅλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν λόγων των μία ἰδέα διαφαίνεται, ὅτι ὁ προβαλλόμενος διὰ τὸ ἀνώτατον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα ἔχει κατ' αὐτοὺς ἐν μειονέκτημα, ὅτι δὲν εἴνε ἐντόπιος, ὅτι δὲν εἴνε κἂν ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὅτι δὲν κατάγεται οὔτε ἐκ τῆς χερσαίας Ἑλλάδος, ὅτι εἴνε Ἐπτανήσιος. Ἐχομεν ἡμεῖς τὸ θάρρος ν' ἀποκαλύψωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἔχουν αὐτοὶ τὴν ἀγένησαν ν' ἀποκρύπτωσιν ὑπόουλως. Τὸ ποταπὸν αἶσθημα τοῦ φυλετισμοῦ ἐκδηλοῦται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀποτροπαίῳ εἰδεχθείᾳ καὶ οἱ Θεολόγοι, οἱ μύσται τῆς προπατάτης τῶν θρησκειῶν, τῆς μὴ ἀναγνωρίζουσιν οὐδεμίαν διάκρισιν, οὔτε μετὰ τῶν Ἑθνικῶν καὶ Χριστιανῶν, ὑποθάλλουσι τὰ μωρὰ καὶ ἀπαισία αἰσθήματα τοῦ ἐτεροχθονισμοῦ, καὶ προκαλοῦσιν εἰς τὸ ἔθνος σκανδαλώδη καὶ ὀλεθρία διχόνοιαν. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἰδιαιτέρα πατρὶς τοῦ ἱεράρχου Γερμανοῦ δύνανται νὰ προσκαλέσῃ αὐτοὺς τοὺς ὀργανωτὰς τῶν συλλαλητηρίων καὶ τοὺς ὑπερμάχους αὐτῶν νὰ ἐπιδείξωσι τὰ χρυσόβουλλά των διὰ νὰ φανῇ ἂν ἀξίωσιν αὐτὰ ὅσον καὶ αἱ θυσίαι τῆς νήσου, ἥς οἱ υἱοὶ ἔβαψαν διὰ τοῦ αἵματός των καὶ τὰς πεδιάδας τοῦ Λάλα καὶ τὸ ἀλίπεδον τοῦ Φαλήρου καὶ τοὺς λόφους τοῦ Καματεροῦ καὶ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἂν ἔχωσι

τὸ δικαίωμα τέσσαρες ἢ πέντε Θεολόγοι νὰ ἐνσπείρῃσι χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν τοιαύτας βδελυρὰς καὶ ἐθνοκτόνους ιδέας

Ἡρώδης ὁ Ἀττιεύς

ΠΟΣΟΙ...

Πόσοι τρανοὶ τρικουπικοὶ καὶ βουλευταὶ βερβάτοι,
Ἄνησυχον νυχθημερόν περὶ τῶν Ὑπουργείων,
Πόσοι τῆς σκάλαις βλέπουνε μὲ γουρλωμένο μάτι,
Ἐπιζητοῦντες δύναμιν καὶ δόξαν μετ' ὀργίων.

Πόσοι μεγάλοι ρήτορες καὶ βουλευταὶ τοῦ Κράτους,
Τὴν νύχτα ὀνειρεύονται τιμὰς καὶ μεγαλεῖα,
Καὶ πῶς συγκαταλέγονται κι' αὐτοὶ ἐς τοὺς ἀνωτάτους.
Κι' ὁ κόσμος ὅλος δι' αὐτοὺς ἀρχίζει ὁμιλία.

Πόσοι πιστοὶ τρικουπικοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι,
Πόσοι μουγκοὶ, τεμπέληδες καὶ πρῶν τενεκίδες,
Θαρροῦν πῶς μέλλον ἔνδοξον καὶ δόξα τοὺς προσμένει,
Καὶ ὕπουργοι! θὰ γίνουνε μ' ἀμάξια καὶ λακέδες.

Πόσοι τὴν νύχτα βλέπουνε πῶς τρῶνε ἐς τὸ Παλάτι,
Ἡ πῶς μιλοῦν πολὺ συχνὰ μετὰ τοῦ Βασιλέως,
Πόσοι θαρροῦν πῶς ἔχουνε ἔμπροστὰ τοὺς διπλωμάτη,
Καὶ τοὺς λαμπρύνει δύναμις καὶ κυβερνήτου κλίος.

Πόσοι δανείσθησαν λεπτὰ καὶ κάνουνε πῶς ἔχουν...
Πόσοι πεινοῦν πραγματικῶς καὶ πόσοι θὰ νηστεύουν,
Πόσοι ζητοῦν μὲ κλάμματα καὶ ἄνω κάτω τρέχουν,
Πόσοι δὲν εἶνε βουλευταὶ ὅπου νὰ μὴ γυρεῖουν!...

Πόσοι μὲ πρέσβεις ὁμιλοῦν καὶ πόσοι καμαρώνουν,
Πόσοι βελάδες ἔκαμαν καὶ πόσοι πανταλόνια,
Πόσοι μὲ πόζα στέκονται καὶ μόνοι τοὺς ρουσκόνουν,
Καὶ πόσοι κάνουν πῶς ξεγνοῦν καὶ τὰ παλὰ τοὺς χρόνια!

Γεωργίου Εἰσιπῶ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φαροῦ :

«Εἰς ἓν ὁμῶς διαφωνοῦμεν. καὶ τοῦτο εἶναι τὸ διὰ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα οἴκημα. Καὶ λέγομεν τοῦτο διότι ὅταν Βασιλεὺς τις μεταβῇ ὅπως ἐπισκεφθῇ μίαν πόλιν τοῦ Βασιλείου του, ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐκείνης φλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδῃ ὁλόκληρον τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως του, ὥστε νὰ ἔχουν νὰ λέγουν ἐξυμνοῦντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὸν βασιλέα των σύμφωνα πρὸς τὸ ἰδιαίτερον λεξιλόγιόν του ἕκαστος· διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ δὲ ἡ πάνδημος αὕτη ἐπιθυμία τῶν ἐκλογέων σας κ. δήμαρχε, φρονοῦμεν ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐκλέξητε διὰ κατοικίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως οἰκίαν, ἥτις νὰ κησῇ ἐπὶ τῆς πλατείας Λεωτσάκου νὰ ἔχῃ δὲ καὶ μεγάλον ἐξώστην.»

Ἐκ τοῦ Συλλόγου :

— Κύριε εἶμαι ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ θεωρούμενος

νεκρὸς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐπὶ ἐπταετίαν ἔμεινα αἰχμαλώτης ἐν Σινικῇ. Κατάρθωσα νὰ ἐπανέλθω εἰς Γαλλίαν καὶ ἀνζητῶ τὴν σύζυγόν μου... τὴν σύζυγόν μου ἦν λατρεύω!

— Ἐδῶ εἶνε, εἶπεν ὁ βοηθός.

Καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου του κλεῖδα ἤνοιξε παρθεῦς τὴν βιβλίονήκην.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

Ἀνταπόκρισις ἐξ Αἰγίου. Αἱ ἐορταὶ τοῦ Πάσχα παρῆλθον.

Ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος :

«Παροδικοὶ ἄρπαγες καὶ καταδικοὶ, ἂν πρὸ τῶν στραβῶν σας ὀφθαλμῶν δὲν εἶναι ὁραταὶ αἱ ἀρχαιότεραι καὶ νεώτεραι περιφανεῖς πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀηλιγιάννη τίς δύναται νὰ καυχήθῃ ὅτι ἐφθασεν ἡ θὰ φθάσῃ εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ δόξης, ὅσον ἡ οἰκογένεια περὶ ἧς μετὰ θαυμασμοῦ θὰ ἀναγραφῇ ἡ Ἱστορία ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1885 τρεῖς ἀδελφοὶ ἠγοῦντο τῆς πολιτείας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Παιδείας, καὶ ὅτι παρέταξεν 80000 Στρατοῦ οἷον ἀπὸ κτίσεως κόσμου οὐδέποτε ἡ πατρίς εἶδεν ;»

Ἐκ τοῦ Λόγου :

Ἀνταπόκρισις ἐκ Πάρισι. «Ἐδώκαμεν διὰ τῆς οἰκοδεσποίνης μας εἰς πλύντριαν ὀλίγα ἀπλута. Μετὰ τὴν πλύσιν ἀποστέλλεται λογαριασμὸς εἰς ἡμᾶς ἵνα πληρώσωμεν 5.25, ἀντὶ 4 μόνων φράγκων, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων πατριωτῶν. Ἀποποιηθέντας λοιπὸν νὰ πληρώσωμεν τὰ ἀδίκως ζητούμενα, ἰδοὺ μας ἐπισκέπτεται ἡ κ. πλύντρια νέα εὐειδής, μὲ μειδιάματα καὶ φιλοφρονήσεις καὶ γέλωτας, καὶ πάντα ταῦτα ἵνα ὑφαρπάσῃ ἐν ἀδίκημα. Ἐπὶ τέλους ἰδοῦσα ὅτι δὲν θὰ λάβῃ πλέον τοῦ δικαίωματός της, λέγει : «δὲν εἶναι κρίμα ἐγὼ ἡ ὠραία κόρη νὰ χάσω μίαν καὶ εἰκοσιπέντε, ὅπου εἶμπορῶ νὰ φάγω ἐν μπιφτέκι καὶ νὰ κενώσω μίαν φιάλην οἴνου ;» καὶ εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις λαγνείας ! Οὕτω σαγηνεύονται οἱ δυστυχεῖς νέοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ.»

Ραινεουχίτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Σ. Η. Κέρκυραν. Ἐκ τοῦ καταλόγου σας γνωρίζομεν τοὺς πλείστους προσωπικῶς, ἐπομένως δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοὺς ἐνοχλήσωμεν. Ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς ἐγγράφην εἶνε ὁ διὰ τῶν ἀγγελιῶν.—Ι. Ρ. Πάτρας. Βεβαίως θὰ ἐχηματίσατε μαθητὴς τοῦ κ. Ρέντσου.—Θ. Α. Σμύρνην. Ἡ ἐπιστολὴ σας καὶ αἱ ἐν αὐτῇ 60 δραχμαὶ εἰλήφθησαν. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχεται ἡ ἀποστολὴ τῶν φύλλων.—Στ. Βομβάνη. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολήν.—Α. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ λαμβάνετε διὰ τὸ «Ἀστυ». Περὶ τῆς ὑποδεικνυμένης βλάβης θὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας.—Α. Ε. Φιλιππούπολιν. Τὰ φύλλα στέλλονται τακτικῶς. Πιθανὸν νὰ λαμβάνῃ χώραν ἀταξία εἰς τὸ αὐτόθι ταχυδρομείον. Ὡς πρὸς τὰς διευθύνσεις θὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὰ γραφόμενά σας.—Χ. Γαλάτσι. Ὁ κ. Γεωργιάδης πρέπει νὰ πληρώσῃ, διότι εἶνε συνδρομητής. Ἐλήφθησαν πρᾶς τοῦ κ. Μιχαλοπούλου δραχ. 30 καὶ 75. Ἀντὶ πόσων φράγκων ;—Φάνη. Τὸ πρὸς τὴν ἐξαδέλφη σας ποίημα ἔξεν δημοσιεύεται ὡς... οἰκογενειακόν.—Γ. Χ. Π. Ἐνταῦθα. Ἐδομησιεύθησαν εἰς τὰς ἄλλας ἐφημερίδας.